

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/8/EF
af 11. februar 2004**

om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Potentialet for at udnytte kraftvarmeproduktion som en energibesparende foranstaltning er ikke udnyttet optimalt i Fællesskabet på nuværende tidspunkt. Fremme af højeffektiv kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme er prioriteret af Fællesskabet — i lyset af kraftvarmeproduktions potentielle fordele, hvad angår besparelser i primærenergiressourcer, undgåelse af netværkstab og nedbringelse af emissioner, navnlig drivhusgasemissioner. Derudover kan effektiv energiudnyttelse med kraftvarmeproduktion også bidrage positivt til energiforsynings sikkerheden samt EU's og medlemsstaternes konkurrencemæssige stilling. Derfor er det nødvendigt at træffe foranstaltninger for at sikre en bedre udnyttelse af potentialet inden for rammerne af det indre marked for energi.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF ⁽⁵⁾ fastsætter fælles regler for produktion, transmission, distribution og forsyning af elektricitet i det indre marked for elektricitet. I denne sammenhæng bidrager udviklingen af kraftvarmeproduktion til at øge konkurrencen, også med hensyn til nye markedsaktører.
- (3) I grønbogen »På vej mod en europæisk strategi for energiforsynings sikkerhed« fremhæves det, at Den Europæiske Union er ekstremt afhængig af sine eksterne energileverancer, som på nuværende tidspunkt udgør 50 % af

behovet, og ifølge fremskrivninger stiger denne andel til 70 % i 2030, hvis de nuværende tendenser fortsætter. Afhængighed af import og stigende importandele øger risikoen for forsyningsafbrydelser eller vanskeligheder i forbindelse med forsyningen. Forsynings sikkerhed bør dog ikke opfattes som blot et spørgsmål om at mindske importafhængigheden og øge den indenlandske produktion. Forsynings sikkerhed indebærer en bredere vifte af politiske initiativer, som bl.a. sigter mod at diversificere kilder og teknologier samt forbedre de internationale forbindelser. I grønbogen blev det desuden fremhævet, at energiforsynings sikkerheden er afgørende for en bæredygtig udvikling i fremtiden. Endelig blev det konkluderet i grønbogen, at det er afgørende at vedtage nye foranstaltninger for at mindske energiefterspørgslen for både at mindske energifafhængigheden og at nedbringe drivhusgasemissionerne. I sin beslutning af 15. november 2001 om grønbogen ⁽⁶⁾ opfordrer Europa-Parlamentet til at indføre incitamentter til fremme af overgangen til effektive energiproduktionsanlæg, herunder til kombineret kraftvarmeproduktion.

- (4) Kommissionens meddelelse »En bæredygtig udvikling i Europa for en bedre verden: En EU-strategi for bæredygtig udvikling«, der blev forelagt Det Europæiske Råd på mødet i Göteborg den 15. og 16. juni 2001, udpegede klimaændringer som en af de væsentligste hindringer for bæredygtig udvikling og understregede behovet for at øge udnyttelsen af ren energi og virkelig sætte ind på at mindske energiefterspørgslen.
- (5) En stigning i udnyttelsen af kraftvarmeproduktion, der retter sig mod primærenergi besparelser, vil kunne være en vigtig del af den pakke af foranstaltninger, der er behov for at iværksætte, hvis Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer skal efterkommes, og af enhver pakke af politiske tiltag til opfyldelse af yderligere forpligtelser. I sin meddelelse om iværksættelse af det europæiske klimaændringsprogram's første fase udpegede Kommissionen fremme af kraftvarmeproduktion som en af de foranstaltninger, der er nødvendige for at nedbringe drivhusgasemissionerne i energisektoren, og bekendtgjorde, at den havde til hensigt at fremsætte et direktivforslag om kraftvarmeproduktion i 2002.
- (6) I sin beslutning af 25. september 2002 om Kommissionens meddelelse om iværksættelse af det europæiske klimaændringsprogram ⁽⁷⁾ glæder Europa-Parlamentet sig over forslaget om at tilstræbe flere fællesskabsforanstaltninger med henblik på at fremme den kombinerede kraftvarmeproduktion og kræver endvidere hurtig vedtagelse af et direktiv om fremme af kraftvarmeproduktion.

⁽¹⁾ EFT C 291 E af 26.11.2002, s. 182.

⁽²⁾ EUT C 95 af 23.4.2003, s. 12.

⁽³⁾ EUT C 244 af 10.10.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.5.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 8.9.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Europa-Parlamentets holdning af 18.12.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁵⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 37.

⁽⁶⁾ EFT C 140 E af 13.6.2002, s. 543.

⁽⁷⁾ EFT C 273 E af 14.11.2003, s. 172.

- (7) Vigtigheden af kraftvarmeproduktion anerkendes også i Rådets resolution af 18. december 1997 ⁽¹⁾ og i Europa-Parlamentets beslutning af 15. maj 1998 ⁽²⁾ om en fællesskabsstrategi til fremme af kombineret kraftvarmeproduktion.
- (8) Rådet støttede i sine konklusioner af 30. maj 2000 og 5. december 2000 Kommissionens handlingsplan om energieffektivitet og udpegede kraftvarmeproduktion som en af de foranstaltninger, der må prioriteres på kort sigt. Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 14. marts 2001 om handlingsplanen om energieffektivitet ⁽³⁾ Kommissionen til at forelægge forslag til fælles regler for fremme af kraftvarmeproduktion, hvor dette er miljømæssigt fordelagtigt.
- (9) Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg ⁽⁵⁾ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald ⁽⁶⁾ fremhæver behovet for at evaluere potentialet for kraftvarmeproduktion i nye anlæg.
- (10) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne ⁽⁷⁾ forpligtes medlemsstaterne i forbindelse med nye bygninger med et samlet nytteareal på over 1 000 m² til at sikre, at de tekniske, miljømæssige og økonomiske muligheder for at installere alternative systemer som kraftvarme vurderes, før der gives byggetilladelse.
- (11) Højeffektiv kraftvarmeproduktion defineres i dette direktiv ved de energibesparelser, som kan opnås ved kombineret produktion i forhold til separat produktion af varme og el. Energibesparelser på mere end 10 % berettiger til benævnelsen »højeffektiv kraftvarmeproduktion«. Med henblik på at optimere energibesparelsen og undgå, at besparelserne fortabes, skal der lægges størst mulig vægt på driften af kraftvarmeanheder.
- (12) Ved evalueringen af primærenergibesparelser er det vigtigt at tage hensyn til situationen i medlemsstater, hvor størstedelen af elforbruget dækkes ved import.
- (13) Af hensyn til gennemskueligheden er det væsentligt at vedtage en harmoniseret grundlæggende definition af kraftvarmeproduktion. Hvis kraftvarmeverker er i stand til at producere el eller varme separat, bør denne produktion ikke angives som kraftvarmeproduktion for så vidt angår udstedelse af oprindelsesgaranti og til statistiske formål.
- (14) For at sikre at støtten til kraftvarmeproduktion som omhandlet i dette direktiv bygger på efterspørgslen efter nyttevarme og besparelser i forbruget af primærenergi, er det nødvendigt at opstille kriterier for at fastlægge og vurdere energiudnyttelsen ved kraftvarmeproduktion som angivet i den grundlæggende definition.
- (15) Det overordnede mål for dette direktiv bør være at indføre en harmoniseret metode til beregning af el fra kraftvarmeproduktion og de nødvendige retningslinjer for gennemførelsen under hensyntagen heraf til de metoder, der er under udvikling i europæiske standardiseringsorganisationer. Denne metode bør kunne tilpasses for at tage højde for den tekniske udvikling. Anvendelsen af beregningerne i bilag II og III på mikrokraftenheder kunne i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet baseres på værdier fra en typeafprøvning, der er certificeret af et kompetent, uafhængigt organ.
- (16) Definitionerne af kraftvarmeproduktion og højeffektiv kraftvarmeproduktion, der anvendes i dette direktiv, hindrer ikke, at der i national lovgivning anvendes andre definitioner til andre end de af dette direktiv omfattede formål. Det er ydermere hensigtsmæssigt at anvende de relevante definitioner i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet ⁽⁸⁾.
- (17) Måling af nyttevarmeproduktionen ved produktionsstedet i kraftvarmeanlægget viser klart, at der er behov for at sikre, at fordelene ved kraftvarmeproduceret nyttevarme ikke forsvinder som følge af store varmetab i distributionsnettet.
- (18) El/varmeforholdet er en teknisk størrelse, der skal defineres for at kunne beregne elmængden fra kraftvarmeproduktion.
- (19) I dette direktiv kan definitionen »kraftvarmeanhed« også omfatte enheder, i hvilke der kun kan produceres enten el eller varme såsom støttefyring og efterbrændere. Produktion fra sådanne enheder bør ikke betragtes som kraftvarme for så vidt angår udstedelse af oprindelsesgaranti eller til statistiske formål.

⁽¹⁾ EFT C 4 af 8.1.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 167 af 1.6.1998, s. 308.

⁽³⁾ EFT C 343 af 5.12.2001, s. 190.

⁽⁴⁾ EFT C 257 af 10.10.1996, s. 26.

⁽⁵⁾ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

⁽⁷⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.

⁽⁸⁾ EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33.

- (20) Definitionen »små kraftvarmeenheder« omfatter bl.a. mikrokraftvarmeproduktion og decentrale kraftvarmeenheder som kraftvarmeenheder, der forsyner isolerede områder eller begrænsede private, kommercielle eller industrielle behov.
- (21) For at øge gennemsækeligheden for forbrugerne, så disse kan skelne mellem el fra kraftvarmeproduktion og el produceret på grundlag af andre teknikker, er det nødvendigt at sikre en oprindelsesgaranti for højeffektiv kraftvarmeproduktion på grundlag af harmoniserede referenceværdier for virkningsgraden. Oprindelsesgarantiordninger indebærer ikke i sig selv ret til at blive omfattet af nationale støtteordninger.
- (22) Det er vigtigt, at alle former for elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion kan omfattes af en oprindelsesgaranti. Der bør klart skelnes mellem oprindelsesgarantier og salgbare certifikater.
- (23) Med henblik på at sikre kraftvarmeproduktionen større markedsandele på mellemlang sigt, er det hensigtsmæssigt at kræve, at alle medlemsstaterne vedtager og offentliggør en rapport med en analyse af det nationale potentiale for højeffektiv kraftvarmeproduktion, og at rapporten derudover indeholder en særskilt analyse af hindringerne for kraftvarmeproduktion og af de foranstaltninger, der er truffet til at sikre, at garantiordningen er pålidelig.
- (24) Offentlig støtte skal ydes i henhold til fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse⁽¹⁾, herunder for så vidt angår ikke-kumulering af støtte. Disse retningslinjer tillader på nuværende tidspunkt visse former for offentlig støtte, hvis det påvises, at støtteforanstaltningerne gavner miljøet, enten fordi virkningsgraden er særlig høj, eller fordi foranstaltningerne gør det muligt at reducere energiforbruget, eller fordi produktionsmetoden medfører mindre skade på miljøet. Denne støtte vil være nødvendig i nogle tilfælde for at udnytte potentialet for kraftvarmeproduktion yderligere og navnlig for at tage hensyn til behovet for at internalisere eksterne omkostninger.
- (25) Offentlige støtteordninger til fordel for kraftvarmeproduktion bør hovedsageligt rettes mod kraftvarme, der dækker en økonomisk begrundet efterspørgsel efter varme og køling.
- (26) Medlemsstaterne opererer med forskellige ordninger for støtte til kraftvarmeproduktion i nationalt regi, herunder investeringsstøtte, skattefratagelse eller -nedsættelse, grønne certifikater og direkte prisstøtte. Et vigtigt middel til at nå målet med dette direktiv er at sikre, at disse ordninger fungerer efter hensigten, indtil der etableres en harmoniseret fællesskabsramme, således at investorenes tillid bevares. Kommissionen har til hensigt at overvåge situationen og rapportere om de erfaringer, der gøres med at anvende nationale støtteordninger.
- (27) For transmission og distribution af el fra højeffektiv kraftvarmeproduktion bør bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, 2 og 5, i direktiv 2001/77/EF samt relevante bestemmelser i direktiv 2003/54/EF finde anvendelse. Indtil kraftvarmeproducenten bliver privilegeret kunde i henhold til national lovgivning, jf. artikel 21, stk. 1, i direktiv 2003/54/EF, bør der fastsættes tariffer i forbindelse med køb af ekstra el, som kraftvarmeproducenterne af og til har behov for, ud fra objektive, gennemsækelige og ikke-diskriminerende kriterier. Navnlig for mindre kraftvarmeenheder og mikrokraftvarmeenheder kan adgangen til forsyningsnettet for elektricitet, der produceres ved højeffektiv kraftvarmeproduktion, lettes, forudsat at Kommissionen modtager meddelelse herom.
- (28) Kraftvarmeenheder på op til 400 kW, der er omfattet af definitionerne i Rådets direktiv 92/42/EØF af 21. maj 1992 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel⁽²⁾, kan i almindelighed næppe opfylde mindstekravene til virkningsgrad heri og bør derfor ikke være omfattet heraf.
- (29) Ikke mindst ved revisionen af de administrative procedurer for meddelelse af bevillinger til opførelse af kraftvarmeværker bør der tages hensyn til kraftvarmesektorens særlige struktur, som i vidt omfang udgøres af små og mellemstore producenter.
- (30) I lyset af formålet med dette direktiv, som er at skabe en ramme for støtteordninger til fordel for kraftvarmeproduktion, er det væsentligt at fremhæve betydningen af et stabilt økonomisk og administrativt miljø for investeringer i nye kraftvarmeværker. Medlemsstaterne bør opfordres til at tage hensyn til dette behov ved at udarbejde støtteordninger, som gælder i mindst 4 år, og ved ikke at ændre i de administrative procedurer for ofte osv. Endvidere bør medlemsstaterne opfordres til at sikre, at de offentlige støtteordninger overholder princippet om en gradvis nedsættelse af støtten.
- (31) Den samlede effektivitet og bæredygtighed af kraftvarmeproduktion afhænger af mange faktorer som f.eks. den anvendte teknologi, brændselstyper, belastningskurver, enhedens størrelse og varmens egenskaber. Af praktiske årsager, og fordi forskellige anvendelser af varmeproduktion kræver forskellige temperaturer, og fordi disse samt andre forskelle indvirker på kraftvarmeproduktionens virkningsgrader, kan kraftvarmeproduktion eventuelt opdeles i flere kategorier som f.eks. »industriel kraftvarme«, »kraftvarme til opvarmningsformål« og »landbrugskraftvarme«.

⁽¹⁾ EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 167 af 22.6.1992, s. 17. Senest ændret ved direktiv 93/68/EØF (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).

- (32) Der bør i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, på fællesskabsplan fastsættes overordnede principper og mål for en ramme for støtteordninger til fordel for kraftvarmeproduktion på det indre energimarked, men den nærmere gennemførelse bør overlades til medlemsstaterne, så hver medlemsstat kan vælge den ordning, der passer bedst til landets særlige situation. Dette direktiv er begrænset til mindstekrav for at nå de pågældende mål og går ikke videre, end det er nødvendigt med henblik herpå.
- (33) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at øge energieffektiviteten og forbedre forsyningssikkerheden ved at skabe en ramme til fremme og udvikling af højeffektiv kraftvarmeproduktion baseret på efterspørgsel efter nyttevarme og primærenergibesparelser på det indre energimarked. Ved gennemførelsen af direktivet skal der tages hensyn til specifikke nationale forhold, især hvad angår klima og økonomi.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Direktivet gælder for kraftvarmeproduktion som defineret i artikel 3 og for kraftvarmeteknologier som anført i bilag I.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- »kraftvarmeproduktion«: samtidig produktion af termisk energi og elektrisk og/eller mekanisk energi i en og samme proces
- »nyttevarme«: varme, der produceres i kombination med elektricitet, med henblik på tilfredsstillelse af en økonomisk begrundet efterspørgsel efter varme eller køling
- »økonomisk begrundet efterspørgsel«: den efterspørgsel, der ikke overstiger behovet for opvarmning eller køling, og som ellers ville kunne imødekommes på markedets betingelser gennem andre energiproduktionsprocesser end kraftvarmeproduktion

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- »el fra kraftvarmeproduktion«: el, der produceres ved en proces, der er knyttet til produktionen af nyttevarme og beregnes i overensstemmelse med metoden i bilag II
- »reserveforsyning af el«: el, der leveres via elnettet, når kraftvarmeproduktionen er afbrudt, herunder i vedligeholdelsesperioder eller ved havari
- »el til spidslastforsyning«: el, der leveres via elnettet i tilfælde af, at elforbruget er større end elproduktionen fra kraftvarmeproduktionen
- »samlet effektivitet«: den årlige sum af el-, mekanisk energi- og nyttevarmeproduktion divideret med forbruget af brændsel til varmeproduktionen i en kraftvarmeproduktionsproces og til bruttoelektricitets- og mekanisk energiproduktion
- »effektivitet«: effektiviteten beregnet på grundlag af brændslets »effektive brændværdi« (også kaldet »nedre brændværdi«)
- »højeffektiv kraftvarmeproduktion«: kraftvarmeproduktion, der opfylder kriterierne i bilag III
- »referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion«: effektiviteten ved den alternative separate produktion af varme og el, som kraftvarmeproduktionen skal erstatte
- »el/varmeforhold«: forholdet mellem el fra kraftvarmeproduktion og nyttevarme ved fuld kraftvarmeproduktion på baggrund af driftsdata for den bestemte enhed
- »kraftvarmeenhed«: en enhed, der kan anvendes til kraftvarmeproduktion
- »mikrokraftvarmeenhed«: kraftvarmeproduktionsenhed med en kapacitet på mindre end 50 kW_e
- »små kraftvarmeenheder«: produktion fra kraftvarmeenheder med en installeret effekt på mindre end 1 MW_e
- »samlet kraftvarmeproduktion«: summen af elektricitet, mekanisk energi og nyttevarme fra kraftvarmeproduktion.

Herudover anvendes de relevante definitioner i direktiv 2003/54/EF og 2001/77/EF.

Artikel 4

Effektivitetskriterier for kraftvarmeproduktion

1. Med henblik på bestemmelse af effektiviteten ved kraftvarmeproduktion i overensstemmelse med bilag III fastsætter Kommissionen efter proceduren i artikel 14, stk. 2, senest den 21. februar 2006 harmoniserede referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme. Disse harmoniserede referenceværdier for effektiviteten skal bestå af en matrix af værdier, der er differentieret på grundlag af relevante faktorer, herunder bygningsår og brændselstype, og skal bygge på en veldokumenteret analyse, der bl.a. tager hensyn til data fra drift under realistiske forhold, elektricitetshandel på tværs af grænserne, brændselsmix, klimaforhold samt anvendte kraftvarmeteknologier i overensstemmelse med principperne i bilag III.

2. I overensstemmelse med proceduren i artikel 14, stk. 2, revurderer Kommissionen de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme jf. stk. 1, første gang den 21. februar 2011 og derefter hvert fjerde år under hensyntagen til den teknologiske udvikling og ændringer i energikildernes andele.

3. Medlemsstater, der gennemfører dette direktiv, inden Kommissionen har fastsat harmoniserede referenceværdier for separat produktion af el og varme jf. stk. 1, bør indtil den i stk. 1 nævnte dato vedtage nationale referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme, der skal anvendes til beregning af primærenergibesparelser opnået ved kraftvarmeproduktion i overensstemmelse med metoden i bilag III.

Artikel 5

Oprindelsesgaranti for el fra højeffektiv kraftvarmeproduktion

1. Senest seks måneder efter vedtagelsen af disse værdier sikrer medlemsstaterne på grundlag af de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, at oprindelsesgarantien for el produceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion kan garanteres på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, som hver medlemsstat fastsætter. De sørger for, at denne oprindelsesgaranti gør det muligt for producenter at dokumentere, at den elektricitet, de sælger, er produceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion, og at den udstedes med henblik herpå efter anmodning fra producenten.

2. Medlemsstaterne kan udpege et eller flere kompetente organer, der er uafhængige af elproduktions- og eldistributionsaktiviteter, til at overvåge udstedelsen af de i stk. 1 omhandlede oprindelsesgarantier.

3. Medlemsstaterne eller de kompetente organer indfører ordninger, der kan sikre, at oprindelsesgarantierne er korrekte og pålidelige, og de redegør i den i artikel 10, stk. 1, omhandlede rapport for de foranstaltninger, der er truffet til at sikre garantisystemets pålidelighed.

4. Oprindelsesgarantiordninger indebærer ikke i sig selv ret til at blive omfattet af de nationale støtteordninger.

5. En oprindelsesgaranti skal:

- angive den nedre brændværdi for det brændsel, som den pågældende elektricitet er produceret med, og hvordan den samproducerede varme er udnyttet, samt angive produktionsdatoer og -steder
- angive, hvor meget elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion i henhold til bilag II garantien omfatter
- angive primærenergibesparelserne beregnet i overensstemmelse med bilag III baseret på harmoniserede referenceværdier for effektiviteten fastlagt af Kommissionen, som omhandlet i artikel 4, stk. 1.

Medlemsstaterne kan tilføje andre oplysninger i oprindelsesgarantien.

6. Medlemsstaterne bør gensidigt anerkende sådanne oprindelsesgarantier udstedt i henhold til stk. 1, udelukkende som bevis for de i stk. 5 omhandlede elementer. Enhver afvisning af at anerkende oprindelsesgarantier som et sådant bevis — navnlig af grunde, der vedrører forebyggelse af svig — skal ske på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Hvis en medlemsstat nægter at anerkende en oprindelsesgaranti, kan Kommissionen forpligte den pågældende medlemsstat til at anerkende oprindelsesgarantien, navnlig under hensyn til de objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, som ligger til grund for anerkendelsen.

Artikel 6

Nationale potentialer for højeffektiv kraftvarmeproduktion

1. Medlemsstaterne analyserer deres nationale potentiale for anvendelse af højeffektiv kraftvarmeproduktion, herunder højeffektiv mikrokraftvarmeproduktion.

2. Analysen skal

- baseres på veldokumenterede videnskabelige data og opfylde kriterierne i bilag IV
- klarlægge alle potentialer for efterspørgsel efter nyttevarme og køling, der er egnede til højeffektiv kraftvarmeproduktion, samt det disponible brændsel og andre energiresourcer, der skal bruges i kraftvarmeproduktionen
- indeholde en separat analyse af mulige hindringer for, at det nationale potentiale for højeffektiv kraftvarmeproduktion bliver udnyttet. Analysen skal især omhandle hindringer, der har at gøre med brændselspriser og -omkostninger, adgang til brændsel, elforsyningsnettet, administrative procedurer eller manglende internalisering af eksterne omkostninger i energipriserne

3. Medlemsstaterne foretager hvert fjerde år, på anmodning af Kommissionen senest seks måneder inden den pågældende frist, en vurdering af, hvor meget de har øget andelen af højeffektiv kraftvarmeproduktion, første gang senest den 21. februar 2007.

Artikel 7

Støtteordninger

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at støtte til kraftvarmeproduktion i både eksisterende og fremtidige enheder baseres på efterspørgsel efter nyttevarme og primærenergibesparelser, på baggrund af de foreliggende muligheder for at mindske energiefterspørgslen ved hjælp af andre økonomisk eller miljømæssigt fordelagtige foranstaltninger såsom anden forbedring af energieffektiviteten.

2. Med forbehold af traktatens artikel 87 og 88 foretager Kommissionen en evaluering af anvendelsen af støttemekanismer i medlemsstaterne, hvorefter kraftvarmeproducenter på grundlag af bestemmelser udstedt af de offentlige myndigheder modtager direkte eller indirekte støtte, som kan virke begrænsende på handelen.

Kommissionen undersøger, om disse ordninger bidrager til virkeliggørelsen af målene i traktatens artikel 6 og artikel 174, stk. 1.

3. Kommissionen forelægger i den i artikel 11 omhandlede rapport en veldokumenteret analyse af erfaringerne med anvendelsen og sameksistensen af de forskellige støttemekanismer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2. Rapporten skal indeholde en vurdering af, i hvor høj grad det er lykkedes ved hjælp af støtteordningerne at fremme brugen af højeffektiv kraftvarmeproduktion gennem udnyttelse af de i artikel 6 omhandlede nationale potentialer, herunder ordningernes omkostningseffektivitet. Rapporten skal endvidere redegøre for, i hvilken udstrækning støtteordningerne har medvirket til at skabe stabile betingelser for investeringer i kraftvarmeproduktion.

Artikel 8

Spørgsmål vedrørende elforsyningsnettet og tariffene

1. Med henblik på at sikre transmission og distribution af elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion finder bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, 2 og 5, i direktiv 2001/77/EF samt de relevante bestemmelser i direktiv 2003/54/EF anvendelse.

2. Indtil kraftvarmeproducenten bliver privilegeret kunde i henhold til national lovgivning, jf. artikel 21, stk. 1, i direktiv 2003/54/EF, bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at køb af elektricitet til reserveforsyning til spidslastforsyning finder sted på grundlag af offentliggjorte tariffer og betingelser og forpligtelser.

3. Medlemsstaterne kan især lette adgangen til forsyningsnettet for elektricitet, der produceres af højeffektive små kraftvarmeenheder og mikrokraftvarmeenheder, forudsat at de giver Kommissionen meddelelse herom.

Artikel 9

Administrative procedurer

1. Medlemsstaterne eller de kompetente organer, medlemsstaterne har udpeget, vurderer de gældende nationale love og administrative bestemmelser om procedurer for meddelelse af bevillinger eller de øvrige procedurer, der er fastsat i artikel 6 i direktiv 2003/54/EF, vedrørende opførelse af højeffektive kraftvarmeenheder.

En sådan vurdering skal foretages med det formål

- at tilskynde til udformning af kraftvarmeenheder, der opfylder økonomisk begrundet efterspørgsel efter nyttevarmeproduktion, og at undgå at producere mere varme end nyttevarme
- at fjerne lovgivningsmæssige og andre hindringer for øget kraftvarmeproduktion
- at forenkle og fremskynde procedurerne på det relevante forvaltningsniveau, og
- at sikre, at reglerne er objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende samt i fuld overensstemmelse med de særlige karakteristika ved de forskellige kraftvarmeteknologier.

2. For så vidt det er hensigtsmæssigt i forbindelse med de nationale love og administrative bestemmelser, oplyser medlemsstaterne om de fremskridt, der er gjort navnlig for så vidt angår:

- samordning mellem de forskellige forvaltningsorganer med hensyn til frister, modtagelse og behandling af bevillingsansøgninger
- muligheden for særlige retningslinjer for de projekter, der er omhandlet i stk. 1, og gennemførligheden af en hurtig planlægningsordning for producenter af kraftvarme og
- udpegelse af myndigheder, der skal optræde som mæglere i tvister mellem bevillingsmeddelende myndigheder og bevillingsansøgere.

Artikel 10

Medlemsstaternes rapporter

1. Senest den 21. februar 2006 offentliggør medlemsstaterne en rapport, der indeholder resultaterne af den analyse og de vurderinger, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, artikel 6, stk. 1, og artikel 9, stk. 1 og 2.

2. Hvert fjerde år, første gang senest den 21. februar 2007, offentliggør medlemsstaterne på anmodning af Kommissionen senest seks måneder inden den pågældende frist en rapport med resultatet af den vurdering, som er omhandlet i artikel 6, stk. 3.

3. Medlemsstaterne sender, første gang inden udgangen af december 2004 med data for året 2003 og derefter på årsbasis, Kommissionen statistikker over den nationale produktion af el og varme fra kraftvarmeproduktion, opgjort efter metoden i bilag II.

De fremsender ligeledes årlige statistikker over kraftvarmekapaciteten og det anvendte brændsel. Medlemsstaterne kan også fremsende statistikker over primærenergibesparelser, der er opnået ved anvendelse af kraftvarmeproduktion, jf. metoden i bilag III.

Artikel 11

Kommissionens rapport

1. På grundlag af de rapporter, der forelægges i medfør af artikel 10, gennemgår Kommissionen anvendelsen af direktivet, og forelægger hvert fjerde år, første gang senest den 21. februar 2008, en statusrapport om direktivets gennemførelse for Europa-Parlamentet og Rådet.

Statusrapporten skal navnlig:

- gøre rede for, i hvor høj grad de nationale potentialer for højeffektiv kraftvarmeproduktion, som omhandlet i artikel 6, er udnyttet
- vurdere, i hvilket omfang de regler og procedurer, der udgør grundbetingelserne for kraftvarmeproduktionen i det indre energimarked, er fastsat på grundlag af objektive, gennemskuelige og ikke-diskriminerende kriterier, under hensyntagen til fordelene ved kraftvarmeproduktion

- c) gøre rede for erfaringerne med anvendelsen og sameksistensen af forskellige støtteordninger til fordel for kraftvarmeproduktion
- d) revurdere referenceværdierne for virkningsgraden for separat produktion af el og varme med udgangspunkt i den aktuelle teknologi.

Kommissionen forelægger sammen med rapporten yderligere forslag for Europa-Parlamentet og Rådet, hvis det er hensigtsmæssigt.

2. Ved evalueringen af fremskridt, jf. stk. 1, litra a), tager Kommissionen i betragtning, i hvor høj grad de nationale potentialer for højeffektiv kraftvarmeproduktion som omhandlet i artikel 6 er eller forventes at blive udnyttet under hensyntagen til nationale foranstaltninger, forhold, herunder klimaforhold, og konsekvenser af det indre energimarked og konsekvenser af andre EU-initiativer som f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF⁽¹⁾.

Kommissionen forelægger yderligere forslag for Europa-Parlamentet og Rådet, hvis det er hensigtsmæssigt, navnlig med henblik på fastlæggelse af en handlingsplan for udviklingen af højeffektiv kraftvarmeproduktion i EU.

3. Ved evalueringen af mulighederne for en yderligere harmonisering af beregningsmetoder som omhandlet i artikel 4, stk. 1, tager Kommissionen hensyn til konsekvenserne af alternative beregninger som omhandlet i artikel 12, bilag II og bilag III for det indre energimarked under hensyntagen til erfaringerne fra nationale støtteordninger.

Kommissionen forelægger yderligere forslag for Europa-Parlamentet og Rådet, hvis det er hensigtsmæssigt, med henblik på en yderligere harmonisering af beregningsmetoderne.

Artikel 12

Alternative beregninger

1. Indtil udgangen af 2010 og forudsat, at Kommissionens godkendelse indhentes forud, kan medlemsstaterne benytte andre metoder end den, der er anført i bilag II, litra b), til at fratække eventuel elproduktion, der ikke stammer fra en kraftvarmeproduktion, fra de rapporterede tal. Med henblik på artikel 5, stk. 1, og artikel 10, stk. 3, fastlægges elektricitetsmængden fra kraftvarmeproduktion imidlertid i overensstemmelse med bilag II.

2. Medlemsstaterne kan beregne primærenergibesparelsen ved produktion af el og varme samt mekanisk energiproduktion i overensstemmelse med bilag III, litra c), uden at bilag II anvendes til at udelukke den separate produktion af kraft og varme inden for samme proces. En sådan produktion kan betragtes som højeffektiv kraftvarmeproduktion, forudsat at den opfylder effektivitetskriterierne i bilag III, litra a), og forudsat at den samlede virkningsgrad er over 70 %, når der er tale om kraftvarmeheder med en elkapacitet på over 25 MW.

⁽¹⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

Med henblik på udstedelse af en oprindelsesgaranti og til statistiske formål fastlægges elektricitetsmængden fra sådan kraftvarmeproduktion dog i overensstemmelse med bilag II.

3. Indtil udgangen af 2010 kan medlemsstater, der anvender alternative metoder, definere kraftvarmeproduktion som højeffektiv kraftvarmeproduktion uden at undersøge, om kraftvarmeproduktionen opfylder kriterierne i bilag III, litra a), hvis det er anerkendt på nationalt plan, at den kraftvarmeproduktion, der defineres ved en sådan alternativ beregningsmetode, i gennemsnit opfylder kriterierne i bilag III, litra a). Hvis der er udstedt en oprindelsesgaranti for en sådan produktion, må effektiviteten af kraftvarmeproduktionen angivet på garantien ikke overskride tærskelværdierne for kriterierne i bilag III, litra a), medmindre beregninger udført i henhold til bilag III giver et andet resultat. Med henblik på udstedelse af en oprindelsesgaranti og til statistiske formål fastlægges elektricitetsmængden fra sådan kraftvarmeproduktion imidlertid i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 13

Revision

1. De tærskelværdier, der benyttes til beregning af elektricitetsmængden fra kraftvarmeproduktion, jf. bilag II, litra a), tilpasses til den tekniske udvikling efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

2. De tærskelværdier, der benyttes til beregning af effektiviteten ved kraftvarmeproduktion og primærenergibesparelser, jf. bilag III, litra a), tilpasses den tekniske udvikling efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

3. Retningslinjerne for bestemmelse af el/varmeforholdet som omhandlet i bilag II, litra d), tilpasses det tekniske fremskridt efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 15

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 21. februar 2006. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 16

Ændring af direktiv 92/42/EØF

I artikel 3, stk. 1, i direktiv 92/42/EØF, tilføjes følgende led:

- »— kraftvarmeheder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/8/EF af om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked (*).

(*) EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.«

Artikel 17

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 18

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. februar 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. McDOWELL

Formand

BILAG I

Kraftvarmeteknologier, der er omfattet af dette direktiv

- a) Combined cycle-gasturbine med varmegenvinding
 - b) Damp turbine med modtryksdrift
 - c) Damp turbine med kondensation og dampudtag
 - d) Gasturbine med varmegenvinding
 - e) Forbrændingsmotor
 - f) Mikroturbiner
 - g) Stirlingmotor
 - h) Brændselscelle
 - i) Dampmaskine
 - j) Rankine kredspocess med organisk medium
 - k) Anden teknologi eller kombination af teknologier, der falder inden for definitionen i artikel 3, litra a).
-

BILAG II

Beregning af el produceret ved kraftvarme

De værdier, der benyttes til beregning af elektricitetsmængden fra kraftvarmeproduktion, fastsættes på grundlag af den forventede eller faktiske drift af enheden ved normal brug. I forbindelse med mikrokraftvarmeproduktion kan beregningen baseres på certificerede værdier.

- a) El produceret ved kraftvarme ansættes til den samlede årlige elproduktion fra enheden målt ved hovedgeneratorernes afgangsklemmer
- i) i kraftvarmeenheder af type b), d), e), f), g) og h), jf. bilag I, med en af medlemsstaterne fastsat årlig samlet virkningsgrad på mindst 75 % og
 - ii) i kraftvarmeenheder af type a) og c), jf. bilag I, med en af medlemsstaterne fastsat årlig samlet effektivitet på mindst 80 %.
- b) For kraftvarmeenheder med en årlig samlet virkningsgrad på mindre end værdien i litra a), nr. i), (kraftvarmeenheder af type b), d), e), f), g) og h), jf. bilag I) eller en årlig samlet virkningsgrad på mindre end værdien i litra a), nr. ii), (kraftvarmeenheder af type a) og c), jf. bilag I) beregnes kraftvarmeproduktionen efter følgende formel:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \cdot C$$

hvor:

E_{CHP} er elmængden fra kraftvarmeproduktion

C er el/varmeforholdet

H_{CHP} er nyttevarmemængden fra kraftvarmeproduktion (i denne forbindelse beregnet som den samlede varmeproduktion minus al varme, der produceres i separate kedler eller ved udtag af fri damp fra dampgeneratoren før turbinen).

Beregningen af el produceret ved kraftvarme skal baseres på det faktiske el/varmeforhold. Hvis det faktiske el/varmeforhold i en kraftvarmeenhed ikke er kendt, kan nedenstående standardværdier benyttes, navnlig i statistisk øjemed, for enheder af type a), b), c), d) og e), jf. bilag I, men den beregnede kraftvarme-el må ikke være større end enhedens samlede elproduktion:

Type	Standard el/varmeforhold, C
Combined cycle-gasturbine med varmegenvinding	0,95
Damp turbine med modtryksdrift	0,45
Damp turbine med kondensation og dampudtag	0,45
Gasturbine med varmegenvinding	0,55
Forbrændingsmotor	0,75

Hvis medlemsstaterne indfører standardværdier for el/varmeforholdet for enheder af type f), g), h), i), j) og k), jf. bilag I, skal de offentliggøre dem og give Kommissionen meddelelse herom.

- c) Hvis en del af energiindholdet i det brændsel, der benyttes til kraftvarmeproduktionen, kan genvindes i kemikalier og genanvendes, kan denne del fratrækkes brændselsforbruget, inden den samlede effektivitet i litra a) og b) beregnes.
- d) Medlemsstaterne kan bestemme el/varmeforholdet som forholdet mellem elektrisk energi og nyttevarme ved kraftvarmeproduktion ved lavere kapacitet på baggrund af driftsdata for den bestemte enhed.
- e) Kommissionen fastlægger efter proceduren i artikel 14, stk. 2, detaljerede retningslinjer for gennemførelsen og anvendelsen af bilag II, herunder for bestemmelse af el/varmeforholdet.
- f) Medlemsstaterne kan anvende andre indberetningsperioder end et år i forbindelse med beregningerne i henhold til litra a) og b).

BILAG III

Metode til bestemmelse af effektiviteten af kraftvarmeproduktionsprocessen

De værdier, der benyttes til beregning af effektiviteten ved kraftvarmeproduktion og primærenergibesparelser, fastsættes på grundlag af den forventede eller faktiske drift af enheden under normale forhold.

a) *Højeffektiv kraftvarmeproduktion*

Med henblik på dette direktiv skal højeffektiv kraftvarmeproduktion opfylde følgende kriterier:

- Kraftvarmeproduktionen fra kraftvarmeenheder skal føre til primærenergibesparelser beregnet i overensstemmelse med litra b), på mindst 10 % i forhold til referenceværdien for separat produktion af el og varme.
- Produktionen fra små kraftvarmeenheder og mikrokraftvarmeenheder, som giver primærenergibesparelser, kan betegnes som højeffektiv kraftvarmeproduktion.

b) *Beregning af primærenergibesparelser*

Primærenergibesparelsen ved kraftvarmeproduktion som defineret i bilag II beregnes ved hjælp af nedenstående formel:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHP H_{\eta}}{Ref H_{\eta}} + \frac{CHP E_{\eta}}{Ref E_{\eta}}} \right) \times 100 \%$$

hvor:

PES er primærenergibesparelsen.

CHP H_η er varmeeffektiviteten ved kraftvarmeproduktionen defineret som den årlige nyttevarmeproduktion divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af nyttevarme og elektricitet produceret ved kraftvarme.

Ref H_η er referenceværdien for effektiviteten ved separat varmeproduktion.

CHP E_η er eleffektiviteten ved kraftvarmeproduktionen defineret som den årlige kraftvarmeproducerede elektricitet divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af nyttevarme og elektricitet produceret ved kraftvarme. Hvis en kraftvarmeenhed producerer mekanisk energi, kan den årlige elektricitetsmængde fra kraftvarmeproduktion forøges med et supplerende element, der udgøres af den mængde elektricitet, der svarer til mængden af mekanisk energi. Et sådant supplerende element giver ikke ret til at udstede oprindelsesgarantier i henhold til artikel 5.

Ref E_η er referenceværdien for effektiviteten ved separat elproduktion.

c) *Beregning af energibesparelser efter alternative metoder i henhold til artikel 12, stk. 2*

Hvis primærenergibesparelserne for en proces beregnes i henhold til artikel 12, stk. 2, beregnes primærenergibesparelserne efter formelen i litra b) i dette bilag, idet:

»CHP H_η« ændres til »H_η« og

»CHP E_η« ændres til »E_η«,

hvor:

H_η er varmeeffektiviteten ved processen defineret som den årlige varmeproduktion divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af varme og elektricitet

E_η er eleffektiviteten ved processen defineret som den årlige elproduktion divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af varme og elektricitet. Hvis en kraftvarmeenhed producerer mekanisk energi, kan den årlige elektricitetsmængde fra kraftvarmeproduktion forøges med et supplerende element, der udgøres af den mængde elektricitet, der svarer til mængden af mekanisk energi. Et sådant supplerende element giver ikke ret til at udstede oprindelsesgarantier i henhold til artikel 5.

d) Medlemsstaterne kan anvende andre indberetningsperioder end et år i forbindelse med beregningerne i henhold til litra b) og c) i dette bilag.

- e) For mikrokraftvarmeeenheder kan beregningen af primærenergibesparelserne baseres på certificerede data.
- f) *Referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme*

Effektiviteten ved den separate produktion af el og varme, som kraftvarmeproduktionen skal erstatte, fastsættes efter principperne for fastsættelse af referenceværdierne for separat produktion af el og varme, jf. artikel 4, stk. 1, og formlen i litra b).

Referenceværdierne for effektiviteten fastsættes efter følgende principper:

- 1) For kraftvarmeeenheder, jf. definitionen i artikel 3, tages der ved sammenligningen med separat elproduktion udgangspunkt i princippet om sammenligning inden for samme brændselskategori.
- 2) Hver kraftvarmeeenhed sammenlignes med den bedste tilgængelige og økonomisk begrundede teknologi for separat produktion af el og varme på markedet i det år, hvor kraftvarmeeenheden blev bygget.
- 3) Referenceværdierne for effektiviteten af kraftvarmeeenheder, der er over 10 år gamle, fastsættes på grundlag af referenceværdierne for enheder, der er 10 år gamle.
- 4) Referenceværdierne for effektiviteten af separat produktion af el og varme afspejler de klimatiske forskelle mellem medlemsstaterne.

BILAG IV

Kriterier for analysen af nationale potentialer for højeffektiv kraftvarmeproduktion

- a) Analysen af de nationale potentialer i artikel 6 skal omhandle:
- hvilken brændselstype der sandsynligvis skal benyttes til at udnytte potentialet for kraftvarmeproduktion, herunder overvejelser om mulighederne for at øge brugen af vedvarende energikilder på de nationale varmemarkeder via kraftvarmeproduktion
 - hvilken type kraftvarmeteknologi, jf. bilag I, der sandsynligvis vil blive benyttet til at udnytte det nationale potentiale
 - hvilken type separat produktion af el og varme eller, hvor det er muligt, produktion af mekanisk energi, der forventes afløst af højeffektiv kraftvarmeproduktion
 - hvordan potentialet fordeles mellem modernisering af eksisterende kapacitet og opførelse af ny kapacitet.
- b) Analysen skal indeholde passende mekanismer til vurdering af omkostningseffektiviteten — målt ved primærenergibesparelser — ved at øge den højeffektive kraftvarmeproduktions andel af den nationale energiproduktion. I analysen af omkostningseffektiviteten skal der ligeledes tages højde for de nationale forpligtelser, de enkelte medlemsstater har påtaget sig inden for rammerne af de klimapolitiske forpligtelser, der er accepteret af Fællesskabet i henhold til Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer.
- c) I analysen af det nationale kraftvarmepotentiale anføres potentialet frem til hhv. 2010, 2015 og 2020, hvor det er muligt med respektive omkostningsskøn.
-